

vetan ångas å den brattsliges sida
kan försoning icke ske. Förälska
hjärtat kan icke försonas, om
icke det förnedrades. Barnet ån-
grar sitt bratt. Detta moraliska li-
dande är å den brattsliges sida
alldeles oundgängligt, för att kan-
na försonas, med sitt lifs uppf.
1520. Nu är det klart af Sakens
natur, att det moraliska lidande
det icke beror af människans
egen vilja. Den brattslige kan
icke ångra sitt bratt, för länge
som samvetet är döfvadt af
kan haledes icke af egen kraft
upväcka ångas eller samvetet
qual. Der till fördras en kraft
som icke finns inom människan
sjelf. Detta kommer den af,
att det moraliska lidandet
villkor organiskt, hvilket icke
kan under viljan, komma.
1521. Men har ett färdant lidan-
de engång blifvit upväckt,
så kan icke människan med
sin vilja, måst blämsa eller
tillintet göra sin syndaförgift.
Människan kan på annat
Guds andas verkningar,

mo i anledning af den moraliska
förblindelsen, som befår den, att det
naturliga förnektet, icke kan begripa
hvad som Guds andas tillkänn. så till
ex. betraktade Judarne och Hedningar,
Christendomens församling, såsom en
verkkan af onka andas. De som men-
kan döfa kan döfa samvetet genom
färdant medel, som verka på det
organiska lifvet, till ex. brännvin
och andra spirituosa; samt genom
verldliga nöjen, hvilka upväcka
nedriga passioner o. s. v.

1522. Försoningen är en följd af för-
sonarens moraliska och fysiska lidan-
de. Den religiösa modren har
ockfå utgått ett fysiskt lidande, för
Barnet, hvarigenom moderens hjert-
at blifvit ömsant är faders hjertat,
för att sin färd och verk finner
kan sin lyfvelse belöning i blatta
moders namnet. Emedan moderens
hjärtats omhet färdas genom det
fysiska lidandet, så blir detta ockfå
en anledning till försoning,
emedan: ju större frändskapen är
desto färre blir det moraliska
lidandet.

1523. Det är klart af Sakens natur
att modren har utgått både det fy-
siska och moraliska lidandet för
Barnet. Men Barnet, som
skall försonas med modren,